

ת"פ 1031/05/16 - מדינת ישראל נגד משה בזיני, ברוך בזיני

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 1031-05-16 מדינת ישראל נ' בזיני(עצור בפיקוח) ואח'
תיק חיצוני: 171344/2016

בפני	כבוד השופט שי יניב
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. משה בזיני (עצור בפיקוח) 2. ברוך בזיני

החלטה

1. עניינו של כתב האישום הוא באירוע שהתרחש ביום 20.4.2016. תמצית הנטען בכתב האישום היא, כי התפתחה קטטה בין הנאשמים לבין מ' ק', ובשלב מסוים הפרידו בין הניצים. אלא, שעל-פי המיוחס בכתב האישום, לאחר זמן קצר שב למקום נאשם 1 ודקר את מ' ק' "דקירה אחת בגבו שחדרה לחזהו וכן גרם לחתך בידו". נטען, שמ' ק' התמוטט ונפל לארץ, ושני הנאשמים "תקפו ... את הקורבן... באופן שנאשם 2 התקרב לקורבן וחבט בו בגופו באמצעות מוט עץ חבטה בעקבותיה נשבר המוט". לנאשמים משה בזיני (נאשם 1) וברוך בזיני (נאשם 2) מיוחסות עבירות, שמהותן חבלה חמורה (נסיבות מחמירות), לפי סעיף 333 לצד סעיף 335(א)(1) בצורף סעיף 29(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ותקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין. בנוסף, לנאשם 1 מיוחסת החזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186 לחוק העונשין. הנאשמים כפרו באשמה.

2. ביום 26 ביוני 2016 הוצאה "תעודה בדבר ראיות חסויות מטעמי אינטרס ציבורי חשוב" מאת השר לביטחון פנים, שלפיה "כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות זהות האדם אשר מסר למשטרה את המידע המתועד בדו"ח ידיעה מס' הינם חסויים", שכן גילוי מידע זה יש בו "כדי לפגוע בעניין ציבורי חשוב", באשר הדבר עלול "לסכן שלומם של בני אדם; לפגוע בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה".

בעקבות כך, באי-כוח הנאשמים עתרו לגילוי הראיה החסויה, בהתאם לסעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש] התשל"א-1971 בטענה, כי לפי שהמדובר ב"עד ישיר" לאירוע יש לחשוף את פרטיו. נטען, "כי בידי המודיע מידע לגבי לב לבו של כתב האישום" וכי "העותרים יטענו שחקירת המודיע יכולה לסייע להגנה, ולענות על השאלה כיצד השריטה המדממת [שנגרמה כתוצאה מחפץ חד], הגיעה לצווארו של עותר 1". חשיבות נוספת רואה ההגנה בכך, שלפי עדות המקור "מי שהיה עם המקל הוא המתלונן". לא זו אף זו, נטען, שלאור דו"ח פעולה, שנערך על-ידי השוטר רס"ר ליפשיץ, "ייתכן וקיים עד ישיר נוסף שזהותו מוסתרת מההגנה [אלא אם תצהיר המשיבה שמדובר באותו מודיע שזהותו הוסוותה]". לשיטת ההגנה, יש מקום לחשוף את המקור, אף אם אין בכוחו להוליק "לזיכוי העותרים", אלא "כדי להביא

להקלה משמעותית בענישה".

מנגד, טענת התביעה היא כי "אותו מקור ראה חלק מאד מאד קטן של האירוע", וכי באשר לעותר 2 אין כל רבותא בעדות המקור, שכן זה לא ראה כלל "את נאשם 2 בזירה".

3. הבסיס הנורמטיבי להכרעה בעתירה מצוי בסעיף 45 לפקודת הראיות הקובע:

"אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל ראיה, אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע **בעניין ציבורי חשוב**, אלא אם מצא בית המשפט הדין בדבר, על-פי עתירת בעל-דין המבקש גילוי הראיה, כי **הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגלותה**".

מקום בו הראייה החסויה היא **מהותית וחיונית להגנת הנאשם** - יש לחשפה:

"בבסיס החיסיון עומד האינטרס הציבורי של בטחון הציבור או בטחון המדינה, אך גם אינטרסים חשובים אלה ייגפפו בפני הערך של חקר האמת ועקרון העל של אי הרשעת חפים מפשע, מקום בו הראייה החסויה היא מהותית וחיונית להגנתו של הנאשם" (בש"פ 120/10 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (24.2.2010)).

אופי הבחינה הוא אינדיבידואלי וספציפי, תוך בחינת ערכה ההוכחתי הפוטנציאלי של הראייה בעניין הקונקרטי (וראו: ב"ש 838/84 **ליבני נ' מדינת ישראל**, פד לח(3) 729, 739). לפיכך, ביקשתי לשמוע מפי הצדדים אודות עיקר שדה המחלוקת ביניהם, ובמישור זה, אף שמעתי את הסנגורים, במעמד צד אחד. אחר הדברים האלה, עיינתי בידיעה 16-0195-917 במעמד התובע וקצין המודיעין של משטרת ישראל בלבד.

4. בעקבות העיון בידיעה 16-0195-917 והערותיי, ציינה התביעה לפרוטוקול את הפרטים הבאים כפרטים שיתווספו ל"פרפרזה" שנמסרה להגנה:

- א.** "בשיחה עם המקור הוברר כי ראה את הוויכוח והצעקות בין ק' ובזיני ובהמשך ראה את ק' רודף אחרי בזיני עם מקל. **המקור לא ראה בעיניו את אירוע הדקירה**".
- ב.** "אין מקור נוסף מלבד המקור הנוכחי והוא שמסר את המידע שמוזכר בדו"ח הפעולה שצורף לעתירה".

5. הפרטים הנזכרים בסעיף 4 לעיל מובאים בזאת לידיעת ההגנה. אשר לבקשה לגילוי **זהות** המקור, הרי כעולה מן המובא לעיל, המקור כלל **לא** ראה את התרחשות הדקירה. לפיכך, לא מצאתי, כי בנסיבות הליך זה, גילוי זהות המקור היא מהותית וחיונית להגנת הנאשמים. מנגד, קיימים טעמים כבדי משקל, המצדיקים את חסיון זהות המקור ואשר צוינו בתעודת החיסיון. הבקשה לגילוי **זהות** המקור - נדחת.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תשע"ז, 25 אוקטובר 2016, בהעדר
הצדדים.